

Sjef Seuntiëns in Hoogeloon

Na 50 jaar orgel nog lang niet bekeken

13 Oct - 78

„Ik blijf orgel spelen zo lang Onze Lieve Heer me geeft en ik voel nou nog niks”, aldus de 69-jarige heer Sjef Seuntiëns in Hoogeloon, die het na vijftig jaar organist zijn nog lang geen bekeken zaak vindt.

Hij zal in zijn jonge jaren misschien wat moeizamer, zeker niet enthousiaster muziek hebben gemaakt dan hij dat nu doet, want dat is onmogelijk. Dat vindt ieder, die hem muziek hoort maken op het prachtige oude orgel, dat de „basiliek” van Hoogeloon rijk is.

Als klein kind bleek Sjef Seuntiëns al zo muzikaal te zijn, dat Jan van den Biggelaar uit Vessem, de directeur van het koor in Hoogeloon, tegen hem zei: „Ik zou maar eens komen.”

Sjef is gegaan en toen in 1928 de jonge organist naar Strijp vertrok, schoof Sjef op de orgelbank en studeerde muziek, dat de stukken er af vlogen. Hij vindt muziek nog geweldig en tevens erg moeilijk. „Je moet als goed organist enorm veel muziek blijven studeren. Begeleiding is extra moeilijk. Neem nou transpositie.”

De koren in Hoogeloon weten wat ze aan deze organist hebben. Als het moet zakt hij een half toontje met het koor mee. Zes mollen zijn voor hem geen kruis. De muzikaliteit is hem aangeboren. Hij speelt even Beethoven op de piano en zegt tussen neus en lippen, dat hij ook nog een tijdje dirigent van de fanfare is geweest. Zijn dochter, die in de boerenwoning van vader de zaken mede wat bijhoudt, zegt: „Twintig jaar”.

Hij zelf zegt nu: „Ik heb ook nog een tijdje trompet geblazen. En bassaxofoon. Je moet een blaasinstrument enorm blijven oefenen, want je bent de techniek zo kwijt. Er is een tijd geweest, dat vijf zonen ook bij de harmonie waren.”

Of je kunt zeggen dat die van Seuntiëns de muzikaliteit van Hoogeloon hebben gemaakt? „We hebben er zeker wat aan bijgedragen, maar dan toch met bijvoorbeeld de Mollen. Bovendien heel Hoogeloon is muzikaal. Zoek maar eens een dorp met 1900 zielen waar ze een jeugd-, jongeren-, heren-, dames-, kinder- en aspirantenkoor hebben, die er stuk voor stuk mogen zijn. Waar bovendien de fanfare bloeit en de drumband beroemd is. Daarnaast zijn er nog heel wat mensen, die op andere manieren muziek beoefenen.”

SJEF SEUNTIËNS

...enthousiast...

Sjef Seuntiëns vindt, dat je om gezamenlijk muziek te maken een goede sfeer in een kerkdorp moet hebben en dat bovendien dit gezamenlijk musiceren de sfeer bevordert.

Hij woont in de boerderij, waar hij vroeger veehandelaar is geweest, na de dood van zijn vrouw, drie jaar geleden, met zoon Jan. Twee zoons hebben het bedrijf overgenomen, waarvan de gronden in verband met de ruilverkaveling zijn verplaatst naar de weg Knegsel-Vessem. „Als Jan thuis komt heb ik het eten klaar. Ik ben alleen, maar niet eenzaam, want ik zit rondom in mijn kinderen, die graag een handje komen helpen.”

Sjef Seuntiëns is in vijftig jaar twee keer op zondag niet naar de kerk gegaan omdat hij ziek was. Zaterdag zal hij het orgel weer niet behoeven te bespelen. Het is dan zijn feest, dat om drie uur met een eucharistieviering begint. „Ik zal blij zijn als het allemaal achter de rug is. Het brengt zo'n spanning mee.”

De beroemde mis van Schubert zal worden gezongen door de gezamenlijke koren met medewerking van de fanfare. Voor Sjef Seuntiëns zonder twijfel een muzikaal genoegen. Jack Swalen bespeelt het orgel. De receptie duurt na de mis tot half zes in de kleuterschool. Om 8 uur tenslotte begint de feestavond in café De Bakker.